

Kardinál Duka v rozhovore: Ideológia LGBT je pliaga

DoRzeczy

31. októbra 2019 ✚ Cirkev ✚ Rozhovory

S českým prímasom kardinálom Dominikom Jaroslav Dukom viedli rozhovor redaktori poľského DoRzeczy Paweł Lisicki a Maciej Szymanowski



Zdroj: commons.wikimedia.org

„DO RZECZY”: Excelencia, ako hodnotíte vyhlásenie arcibiskupa Marka Jędraszewského, že ideológia LGBT nahradila komunistickú ideológiu, „dúhová pliaga nahradila červenú pliagu“?

Kardinál DOMINIK JAROSLAV DUKA: O slovách krakovského metropolitu som sa dozvedel z vyhlásenia predsedu poľskej biskupskej konferencie arcibiskupa Gądeckého. Chcem povedať, že použitie slova „pliaga“ je v tejto súvislosti pre mňa úplne pochopiteľné. Treba mať na pamäti, že červená pliaga pripravila Európu o viac ako štvrtinu jej obyvateľstva. A rodová ideológia je namierená proti rodine. Samotné slovo „rodina“ pochádza zo slova „rodiť“, rodina, národ... Všetci vidíme, že Európu sužuje veľmi vážna demografická kríza, ktorú politici nedokážu zažehnať.

Ba čo viac, bezpochyby tu máme dočinenia s ideológiou. A tá, rovnako ako mor, spôsobuje infekciu, šíri sa. Ak táto ideológia násilím, totalitným spôsobom vstúpi do škôl, čo nie je problém iba Poľska, pretože je to tiež problém Českej republiky a ďalších krajín, potom si musíme uvedomiť, že choroba spôsobuje nemohúcnosť, robí človeka bezmocným.

Človek sa predsa nemôže odstrihnúť od svojej biologickej dimenzie.

Z hľadiska pediatrie a detskej psychológie vieme, že u dieťaťa v jeho vývoji je potrebné zohľadňovať pohlavný aspekt. Biologicky sme muži alebo ženy, potrebujeme sa merať touto bipolárnosťou. Dieťa potrebuje otca a matku. Ideológia LGBT tento aspekt úplne spochybňuje.

A ešte jedna dôležitá vec: dieťa je budúcnosť a táto morová nákaza ohrozuje život. Dieťa bolo v mnohých krajinách pozbavené práva na život, na otca a matku a teraz je pozbavené práva na svoje pohlavie. Nie je možné detstvo či dospievanie, ktoré je sprevádzané biologickými, hormonálnymi procesmi, premeniť na obdobie, v ktorom mladí rozmýšľajú nad tým, aké vlastne majú pohlavie.

V tomto zmysle považujem homíliu arcibiskupa Jędraszewského za dôležitú, pretože vedie k prebudeniu. Koľko kázní, ktoré prebúdali z letargie, hovorili proroci a koľko sám Ježiš? Preto si vysoko cením to, že sa v tejto veci ozval aj arcibiskup Gądecki.

Z tohto dôvodu som považoval za potrebné, aby sme vyjadrili solidaritu – nielen my Česi, nie iba Slováci či Maďari.

Excelencia, spomenuli ste, aký dôležitý je otec a matka pre vývoj dieťaťa. Ako vnímate zmeny zavedené do francúzskeho práva, kde sú možné dve matky? A situáciu v krajinách, v ktorých máme „rodiča A“, „rodiča B“?

Odpoviem trochu žartovne. Hovoril som s ministrom zdravotníctva, ktorý s ohromným rozhorčením povedal: Predstavte si, že prišla za mnou jedna pani ministerka a žiadala vydať predpisy, podľa ktorých by matka, ktorá porodí dieťa, sa už nesmela pýtať, či je to dievča alebo chlapec. Mala by iba právo opýtať sa: Je novorodenec zdravý? On vtedy odpovedal: ženy sa netešia nejakému novonarodenému dieťaťu, ale tomu – rovnako ako každá matka – že má chlapčeka alebo dievčatko. Takže ma nerozčuľuj. Hrala si niekedy futbal? Viete, čo to je tím A a tím B? Chceš fandiť nejakej jednotke či dvojke? Takto bojuješ za rovnoprávnosť žien? Takto sa však iba ponižujete.

Aby som sa vrátil k otázke, musím povedať, že taký krok nie je iba úplným znehodnotením z hľadiska biologickej vierohodnosti, ale aj útokom na podstatu našej kultúry. Útokom nielen na naše svedomie, ale aj na to, čo robí človeka človekom. Chcete vyčiarknuť slovo „matka“? Matka, materská láska sú najvyššími pojmami, ktorým každý rozumie a nepotrebuje na to vysoké vzdelanie. Veď toto sú skutočnosti, na ktorých stojí umenie – literatúra, výtvarné umenie, hudba, a v tom všetkom je prítomná téma materskej a otcovskej lásky. A my tam teraz vložíme „lásku 1“ a „lásku 2“?

Do akej miery LGBT ideológia nahradila komunistickú ideológiu? Do akej miery tu možno hovoriť o neomarxistickej ideológii? Aké dopady by mohlo mať jej prípadné víťazstvo?

Najprv musíme pripustiť, že sme indoktrinovaní marxizmom. Máme dočinenia s nešťastím západnej spoločnosti, ale čiastočne aj našej mladej generácie.

Základným princípom marxizmu je boj, triedny boj. Marxistické postoje sú tu jasne viditeľné. Marx použil schému hegelíanskej dialektickej schémy téza-antitéza-syntéza. Pavol VI. v encyklike *Humanae vitae* bol prvý, kto tomuto problému venoval pozornosť. Antonio Gramsci – keď som bol vo väzení, čítal som jeho zápisky z väzenia – tvrdil: robotníkom sa vedie dobre, nepôjdu na barikády; triedny boj už nie je pre nás nástrojom na dosiahnutie moci.

Preto prijal alternatívne riešenie: žena verzus muž. Muž je brutálny, je utláčateľ a žena je obeť. Myslím, že sa mu to podarilo. Kým predtým komunisti chceli dosiahnuť marxisticky chápaný spoločenský mier zrušením tried, teraz liberáli požadujú zrušenie pohlavných rozdielov. Podľa nich predsa nemôžu existovať iba dve pohlavia, treba ich rozkúskovať. A čím ich bude viac, tým väčšia bude jednota spoločnosti a spoločenský mier.

Nasleduje ďalší moment – vieme, že v „Komunistickom manifeste“ je rodina nástrojom vykorisťovania a anachronizmom. Keď sledujeme ďalší vývoj marxizmu, vidíme, že v Sovietskom zväze Lenin zrušil sobáš

a zaviedol tzv. partnerstvá, ktoré stačilo dať registrovať a neskôr prípadne zrušiť. Po uliciach sa začalo túlať veľké množstvo opustených detí. Kde skončili?

V táboroch súdruha Makarenka. Táto ideológia ovplyvnila aj naše komunistické elity v medzivojnovom období so všetkými dôsledkami, akými bol napríklad skupinový sex atď. Došlo k úpadku spoločnosti, na čo zareagoval Stalin, ktorý začal klásť dôraz na rodinu a materstvo.

Preto neteoretizujeme, keď venujeme pozornosť marxisticko-komunistickým koreňom. Môžeme sa taktiež zamerať na dôsledky tohto hnutia. Ved' aj národný socializmus má svoje korene v tej istej ideológii. Z nej vyplynula snaha o „čistú rasu“ atď. Ako sa zaobchádzalo s deťmi, ktoré sa stali majetkom štátu?

V Českej republike sme mali päťročnú materskú dovolenku a (znovu počúvame požiadavku, aby sa matka mohla čo najskôr vrátiť do práce). Deti majú byť znovu dávané do stredísk dennej starostlivosti. Negujú sa tým všetky odborné štúdie, ktoré dokazujú, že to nie je dobré.

Ideológie nie sú mŕtve, prešli iba určitou premenou a sú tu stále prítomné.

Aké silné sú hnutia LGBT v Českej republike? Majú politickú podporu?



Pred rokom bol vypracovaný návrh zákona o manželstvách osôb rovnakého pohlavia a ich práve na adopciu detí. Vtedy kňaz a profesor na Karlovej

Zdroj: public domain vector

univerzite Petr Piřha, náš druhý minister školstva po páde komunizmu, mal kázeň, ktorá v trochu hyperbolickom, ale opodstatnenom štýle obsahovala apokalyptickú víziu sveta, ktorému dominuje LGBT. Homília vyvolala veľkú spoločenskú diskusiu vrátane veľmi negatívnych reakcií, ale vďaka nej bol návrh zákona nakoniec stiahnutý z programu parlamentu.

Bolo to podobné ako v prípade tohtoročného Prague Pride, ktorý mal prebehnúť v duchu radikálnych požiadaviek LGBT, ale nepodporil ju ani prezident, ani predseda vlády, ani vláda, ani parlament, ani štátne spoločnosti. Kto túto demonštráciu podporil? Boli to satanistické organizácie, združenie českých ateistov, česká pedofilská spoločnosť a niektoré súkromné firmy. Medzi politickými formáciami bola iba Strana pirátov, ktorá prebrala radnicu hlavného mesta. Určitým sklamaním bol pre nás postoj veľvyslanectiev iných krajín. Veľkým problémom je, žiaľ, proľavicovo nasmerovaná časť nekatolíckych cirkví, pretože pochod podporila aj českobratská mládež, časopis „Protestant“.

Evanjelici organizujú pre LGBT bohoslužby. Aj na mňa sa niekoľkokrát obrátili, aby som inicioval takéto bohoslužby, na čo som jasne odpovedal, že kategoriálna pastoračná starostlivosť, ktorá je pastoračnou starostlivosťou konkrétnych spoločenských skupín, musí spĺňať určité podmienky. Tu sme do istej miery citovali aj arcibiskupa Gądeckého – nemožno posudzovať človeka, ktorý má určitú, často aj biologicky podmienenú orientáciu. To však neznamená, že z týchto skupín môžeme vytvoriť novú dušpastiersku kategóriu iba preto, aby títo ľudia nemali pocit, že sú odmietaní. Pastoračná práca vo väzeniach, v armáde, v športe je niečo iné, sú tam splnené osobitné podmienky. Nikomu však nezatvárame dvere kostolov, ani neodopierame našu službu.

Ján Pavol II. spomínal totalitné tendencie skryté v liberalizme a v ďalších fázach postoja k LGBT až po prenasledovanie náboženstva. Ako tento proces zastaviť?

Demokracia je iba jedna. Nie je liberálna, socialistická či kapitalistická. Ani kresťanská. Českým kresťanským demokratom vytrvalo odporúčam knihu kardinála Journeta „Kresťanské požiadavky v politike“. Nech kresťania zakladajú politické strany, ale musia si uvedomiť, že kresťanská strana nie je to isté ako Cirkev. Strana pracuje inými metódami. Demokracia je záležitosťou účasti čo najširšieho okruhu zodpovedných slobodných ľudí na organizácii spoločnosti.

Demokracia – dnešná, nie aténska, kde boli aj otroci – by mala byť pre každého, ale môžeme si položiť otázku, či ten, kto vôbec nerešpektuje spoločnosť, má právo podieľať sa na spoločnej správe vecí verejných. To môže byť predmetom na diskusiu.

Problém liberálnej demokracie spočíva v tom, že za demokratov považujú iba seba, a všetkých nás označujú za extrémnu pravicu, totalitaristov atď. Na jednej strane sa v určitom zmysle riadia postmodernou filozofiou, ktorá hovorí, že pravda neexistuje. Na druhej strane však sú presvedčení, že pravda je iba na ich strane.

Boj proti ideologizácii života je možný, ak si udržíme skutočnú demokraciu. Sme presvedčení, že demokracia by mala zahŕňať celú spoločnosť, napriek tomu je to politický systém, nie nástroj, ktorý by sa mal aplikovať v školstve, armáde a medicíne. Myslím si, že za chirurga, ktorý nám bude operovať srdce, si nevyberieme vrátnika.

Prečo tolko európskych politikov podporuje protikresťanský postoj, postoj proti tradičným hodnotám?

Nie je to len výsledok volieb do Európskeho parlamentu, ale aj spôsobu vzdelávania, pretože došlo k určitej ideologickej infiltrácii vzdelávania do istej miery podrobenému indoktrinácii.

Poľsko a Maďarsko sú kritizované členmi domácich opozičných strán zastúpených v Európskom parlamente, ktorí v ňom vďaka tamojšiemu hlasovaciemu systému zastávajú dôležité pozície. Prostredníctvom Európskej únie potom vedú politický boj vo svojej krajine.

Je stredná Európa oporou kresťanstva?

Máme spoločné skúsenosti. Na stretnutiach európskeho rozmeru vždy hovorím: kto vie, čo všetko muselo Maďarsko pretrpieť počas tureckých vojen, ten nemôže byť prekvapený, že sa na súčasné problémy pozerá iným spôsobom.

To neznamená, že nechceme pomáhať – ako súčasť Vyšehradskej skupiny organizujeme stretnutia zamerané na pomoc Blízkemu východu, pretože sme si vedomí, že odchod kresťanov by znamenal katastrofu, a to nielen cirkevnú (v Egypte majú najmä kresťania na starosti bankovníctvo, v Sýrii zdravotníctvo a veľa remesiel). Veľká časť našej sekularizovanej spoločnosti chápe tento prístup.

Myslím si, že je nesprávne, keď niekto argumentuje spôsobom: A čo na to povie pápež František?

Odpovedám: A čo povedal pápež František v Krakove? Otázka prijímania migrácie je vecou suverénnych štátov. Nejde iba o prijatie, ale **takýchto ľudí treba aj integrovať**. Mali by sme tiež povedať západnej Európe: Spôsob, akým riešite tento problém, je nezodpovedný. Vo Francúzsku vidíme prisťahovalecké getá,

problémy sú vo Veľkej Británii, zlá situácia je aj v Nemecku, kde došlo k rozdeleniu spoločnosti. Vieme, že pred niekoľkými rokmi sa v Berlíne konala konferencia, na ktorej sa rozhodlo, že demografický problém krajiny sa bude riešiť migráciou.

Dôležité sú tu slová pápeža Františka, ktorý vidí veľkú krízu liberálnej demokracie v jej neschopnosti riešiť problémy.

DoRzeczy 41/343

© (P) Všetky práva vyhradené

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kardinal-duka-v-rozhovore-ideologia-lgbt-je-pliaga/>